

FTMS
Filipino Tribe
Mission
Sweden

NYHETSREV

Nr.3 2010

NYHETER I DETTA NYHETSREV

1. Årsmöten avklarade
2. Dagsläget i Filippinerna – Vad kan jag göra?
3. Kalendarium – Var kan man träffa FTMS och få mer information?

FÖRORD

Redan i januari i år höll **FTMW** sitt årsmöte i Filippinerna, med representanter från alla fyra provinserna som arbetet avser. Den 3 mars höll **FTMS** sitt årsmöte, och vi presenterar i detta nyhetsbrev den nya styrelsen. Den innehåller endast en förändring, och det är Andreas Eklund, som tidigare varit revisor men nu är vår nya ordförande i föreningen för 2010.

Under hösten 2009 och tills i dagsläget har det rapporterats om ett antal naturkatastrofer runt om i världen. Vi har bl.a. hört om Manila, Haiti och nu senast Chile (om inte fler tillkommer efter skrivande stund). Platser där hundratals, och i flera fall har tusentals blivit hemlösa, och stora mängder med människor mist sina anhöriga.

FTMS, som ni kanske redan känner till, arbetar inte med katastrof eller akut nödhjälp, utan med förebyggande arbete bland olika folkgrupper. Detta inkluderar även att lyfta medvetandet om dessa folkslag bland dem som lever ett modernare liv för att möjliggöra samarbeten som tidigare var svåra p.g.a. fördomar eller okunskap.

Vi trycker naturligtvis alltid på att det är viktigt att engagera sig.

För de av våra läsare som tillhör de tursamma, d.v.s. att ni har utbildning och arbete, är det bra att kunna dela med sig av sina kunskaper eller lägga undan en slant till detta arbete genom att t.ex. vara fadder.

De som befinner sig i Filippinerna hjälper ofta även till som volontärer och guidar på olika sätt sina medmänniskor efter förmåga och efterfrågan.

1. Årsmöten avklarade

Årsmöten har hållits i både Filippinerna och i Sverige och nu är det klart hur våra nya styrelser ser ut och hur vi kommer att arbeta under 2010.

FTMS årsmöte hölls onsdagen den 3 mars och följande punkter avklarades:

- * Thor Klaveness omvaldes och Andreas Eklund valdes in i den nya styrelsen för **FTMS**.
- * Mötet beslöt att undersöka möjligheten att ansluta betalning via betalkort på Internet ansluts till vår hemsida. Detta för att enklare möjliggöra inbetalningar av bidrag och avgifter från alla delar av Europa, men även världen.
- * Mötet beslöt att vitsorda Jovelyn Klaveness som ansvarig för **CHP4051**, vilket är ett projekt för Mamanwastammen i Adlay och Pantukan, Surigao del Sur.
- * Thor och Jovelyn Klaveness fick dessutom mandat att teckna konto i Filippinerna för att kunna distribuera hjälp som inte går att förmedla genom **FTMW**.

Efter att styrelsen konstituerat sig ser den ut enligt följande:

	Andreas Eklund	Ordförande
	Rosauro Maniquis	Sekreterare
	Thor Klaveness	Kassör
	Thor Johnny Thoresen	Ledamot

Vi tackar för ert förtroende.

Även i Filippinerna har **FTMW** hållit sitt årsmöte.

Thor Johnny Thoresen var där som gäst under förhandlingarna, och förde **FTMS** talan då frågor rörande vårt samarbete kom. De har bl.a. talat om ett gemensamt rapporteringssystem som på ett enkelt sätt används för att hålla koll på hur mycket pengar som kommit in per projekt och/eller barn, och vad som ska göras, vilka som är ansvariga etc. så att det inte uppstår förvirring om vad som är aktuellt.

Samtidigt vet **FTMS** som samlar in en del av pengarna, vad pengarna som sänts använts till.

FTMW har valt ny styrelse, och denna visas på vår Internetsida från länken "Board" på **FTMW** i menyn.

2. Dagsläget i Filippinerna – Vad kan jag göra?

Ett huvudtema på dagens nyheter är de områden i världen som drabbats av naturkatastrofer. Haiti har varit särskilt belyst. Dessförinnan var det New Orleans då stormen Katrina ödelade allt för de boende där, och dessförinnan igen minns vi Thailand och Indonesien och hur Tsunamin ödelade hundratusentals människors liv.

Mellan dessa förödelser har vi fått se rapporter från jordbävningssdrabbade Chile, som många frågar sig idag; hur är det med dem nu?

Även från Filippinerna fick vi rapporter om hur tyfon efter tyfon ödelade stora delar av Manila med omnejd under hösten 2009. Men hur ser det ut idag? Får de organisationer som opererar där vad de behöver för att fortsätta, och berör detta arbete oss?

Det är viktigt att vi delar in de olika verksamheterna i de beståndsdelar de tillhör.

1. Världssamfundets, **FN**:s, bistånd
2. Enskilda länders bistånd
3. Enskilda organisationers bistånd
4. Enskilda människors bistånd

Det är lite enklare att då förstå nyhetsrapporteringen och att se helheten. Detta så att man inte förleds att tro att t.ex. ett land som Sverige inte bryr sig om att bistå endast för att det inte visas på TV eller omskrivs. Det är dock så att statligt finansierade bistånd är beroende av folkets stöd och därför får större utrymme i media, så även de bistånd som ges via vårt internationella samarbete via **EU** och **FN**.

Jag har hört mig för bland dem som utför bistånd på samma sätt som vi. D.v.s. riktat bistånd till ett speciellt land, en plats såsom skola, barnhem eller arbetsprojekt, och de säger att de känner att människor i Sverige har gett mer under året som gått även till dem.

Detta är särskilt glädjande eftersom de inte syns i media på samma sätt men arbetar troget på i det tysta. De har ett redan inarbetat kontaktnät där alla, både i givarländer och mottagarländer, vet vad de ska göra för att hjälpen ska nå fram och för att detta visas på ett korrekt sätt i intern media (som t.ex. detta nyhetsbrev).

Vad innebär då individuellt bistånd och vad skiljer detta från organisationers bistånd?

Det var med enskilt bistånd jag började i Filippinerna 2003. En pastor frågade mig om jag kunde hjälpa dem i den lilla byn Adlay på ön Mindanao.

Vad kan en ensam elinstallatör göra för en by i Filippinerna?

Det var inte tal om stora omvälvande insatser såsom färskvatten eller jordbruksinsatser, men vi startade med ett projekt som kan ses som smått egoistiskt ur en turists ögon; ett rekreationscenter på en ö utanför byn.

Jag lade fram en budget på att bygga ett större regnskydd för byns ordförande och han såg genast ett möjligt användningsområde. Kunde jag tillgodose detta bygge med ett kök och sovloft? Han såg omedelbart en möjlighet att utnyttja denna byggnad för spaning efter illegalt fiske och illegal fällning av skog på öarna. Han ville placera en bypolis på ön, och detta bygge skulle möjliggöra detta samtidigt som invånarna kunde komma dit för att bada och laga mat.

En trivial tanke som växte till ett naturvårdsprojekt, och som genom detta gav mig insyn i olika instanser i Filippinerna som arbetar med naturvård. Då framkom snart också teman kring var det finns andra problem. Att det förekommer illegal avverkning, korruption i form av smuggling av timmer förbi vakter som mutas med både pengar och sprit, men också information om droghandel, stölder och mord.

Kunde jag göra något åt detta?

Jag såg inte att jag var den rätta att lova dylika hjälpinsatser, men lovade att ta med mig frågan hem till Sverige. Jag tänkte att Frälsningsarmén som jag tillhör, och som är internationell, innehar nödvändiga kunskaper, och kanske kunde ge råd om tillvägagångssätt.

Det blev en Norsk/Svensk pastor som blev min mentor, och som hjälpte mig att sondera möjligheten att starta en insamlingsorganisation för de behov som fanns i Adlay och dess kommun Carrascal. Vi kontaktade mina kontakter i Filippinerna om det var möjligt att de kunde gå samman i en mottagarorganisation som också efterlevde de krav som ställdes från SFI, Stiftelsen För Insamlingskontroll, i Sverige.

En febril aktivitet startade, och man presenterade en styrelse som täckte hela region XIII, den s.k. CARAGA-regionen på nordöstra Mindanao. Denna region hette Surigao tillbaka på 1800-talet, men har kommit att delas upp i fyra provinser varav sjön Agusan fått ge namnet till två av dem. Vi hade nu ett mål för vårt arbete och vi hade villiga arbetare i de olika provinserna som skulle se till att biståndet når fram. För att lättast kunna nå fram och även se att målen som satts genomfördes och nådde fram, beslöts att bistå via fadderbarnprojekt och riktade insatser i de fall det fanns en ansvarig projektör som mottagare. **FTMW** bildades i Filippinerna och **FTMS** i Sverige.

Flera av dess medlemmar är fortfarande aktiva i organisationen, och Mildred Dalipe, som ses tvåa övre raden från höger, är nyvald kassör i **FTMW** för 2010. Detta är särskilt intressant eftersom flera olyckskorpar i Manila kraxade att jag inte skulle kunna få tag i tillräckligt många medlemmar för en styrelse, om jag inte anlidade ”professionellt” folk från Manila.

Det är detta jag vill beröra med denna artikel för att uppdatera er om det pågående arbetet på Mindanao, och om vikten av samarbete, inte bara mellan olika organ lokalt, men också både nationellt och internationellt.

Vad vet de fattiga om demokrati?

Vad vet de om barnkonventionen, kvinnovåld, sjukvårdsupplysning, hygien, förebyggande vård i form av rätt kost och motion eller reformer avsedda att underlätta för deras försörjning?

Vem ska ge dem den informationen och utbildningen?

Är det troligt att du kan vara en viktig aktör för detta?

Jag anser att du är otroligt viktig!

Med ”du” riktar jag mig till flera aktörer.

- *Du* som fadder gör detta arbete möjligt.
- *Du* som bidragsgivare till något av våra projekt ser till att vi kan genomföra reformer i samarbete med landets folk och lagar.
- *Du* som visar engagemang, vilket ger ett underbart genomslag i vårt arbetsområde, då människor lokalt förstår att någon globalt bryr sig om och tänker på dem.
- *Du* som ledare för en organisation som ger oss viktig information och resurser att genomföra åtgärder som underlättar människors vardag.
- *Du* som är utomlands boende Filipin och som delar med dig av dina kunskaper från hemlandet, så att vi slipper bli lurade i bedrägerier och baktaleri som förstör, s.k. tsismis.
- *Du* som Filipin som har resurser att öppna nationella samarbetsvägar som gör att människor lokalt får en förankring i både sin historia och samtid. Inte bara för en tillfällig åtgärd för överlevnad för dagen, men för att få insikt om framtidens möjligheter i en förbättrad teknologi och eget och barnens engagemang för att förstå denna.

Bistånd sprider sig som ringar på vattnet, och jag tänker på hur cyniskt det kan bli om man plötsligt ska värdera gjorda insatser och utbetalade bidrag i återbäring, reflekterande på människors emotionella framgångar p.g.a. ett speciellt bidrag.

Jag tänker närmast på den Svenska bistandsministerns yrkande på SIDA att de ska redovisa resultatet av statens satsningar på bistånd i olika länder. Hotet var ju lite förtäckt, att om de inte kunde det skulle visst bistånd kanske dras in eller omfördelas.

Tanken bakom kan förstås då vi ser att även Svenska staten lurats in i bedrägerier, där satsat bistånd inte gett avsedd effekt, men använts för privata ändamål och syften. En del fall ekar ännu, bl.a. från Afrika och forna öststater.

Dock vill jag visa på att misstag måste ske för att man ska kunna se en förändring. När en diktatur blir demokrati innebär detta inte omedelbart att alla landets innevånare förstår sina rättigheter, eller att det inte finns korrupta människor som lurar människor för att få röster och fortsatt makt att tillgodose sig själv före folket.

Barnet till vänster är en flicka på 12 år som heter Nicki och som bor i Adlay. Vi ville hjälpa henne att komma till Operation SMILE i Cagayan de Oro, som skulle kunna återställa hennes harmynthet gratis. Det visade sig inte vara så lätt som vi trodde. Föräldrarna var inte alls glada. De var rädda!

Det visade sig att en lokal politiker lovat att göra samma tjänst till dem om de röstade på honom/henne. Dock är det bara val vart fjärde år, och ännu hade inte politikern gjort som han lovat. Men han ska kanske det nu 2010 när det är valår igen? Därför sa de nej när vi kom 2009.

Jag har suttit i timmar med ordföranden för byns fullmäktige och förklarat att föräldrarnas och samhällets behandling av flickan strider mot barnkonventionen.

Eftersom hon var missbildad vid födseln har föräldrarna trott att hon har ett förståndshandikapp och därför inte satt henne i skolan. Hennes jämnåriga går nu ut grundskolan, medan hon aldrig fått chansen till utbildning. Detta trots att hon är fullt fysiskt och mentalt frisk i övrigt.

Läkarna i Cagayan berättade för mig att de är den enda instansen som utför denna typ av operation i närområdet, men att de samarbetar med en rad olika lokala partners. Så den omtvistade politikern, som familjen vägrade tala om vem det var, hade säkerligen gett oss sin tillåtelse att genomföra detta om vi bara fått reda på vem vi skulle förhandla med. Arbetet för flickan fortgår, men vi kan inte göra något så länge föräldrarna vägrar och politikerna inte vet vilka resurser man har. Engagemanget i sådana frågor är mycket lågt prioriterade, detta trots att barnkonventionen bl.a. säger följande:

Artikel 3

1. Vid alla åtgärder som rör barn, vare sig de vidtas av offentliga eller privata sociala välfärdsinstitutioner, domstolar, administrativa myndigheter eller lagstiftande organ, skall barnets bästa komma i främsta rummet.

Byns ordförande var förtvivlad när hon insåg att hon som fullmäktigeledamot hade ett samhällsansvar mot flickan och hennes familj. Jag fick veta att information om internationella lagar inte fullt når fram till de lokala distrikten ute i landet, och att det inte alltid framgår klart för nyvalda myndighetsutövare vart man kan vända sig för att få sådan information som behövs för att efterleva dem.

Jag är glad att jag tillsammans med nuvarande ordföranden i **FTMW**, pastor Efren Rubenial, kunde ge information om instanser dit denna ordförande kunde vända sig för att få råd. Jag var samtidigt glad att denna händelse öppnade ögonen för alla i byn att barn har rättigheter.

Kan du de rättigheterna?

Se länk på Internet:

Engelska: <http://www2.ohchr.org/english/law/crc.htm#part1>

Svenska: <http://barnkonventionen.nu/>

Det går åt mycket tid att resa till berörda parter, bygga ett stöd för denna familj så att de vågar ge vård till sitt barn utan att känna sig pressade eller rädda för repressalier om de inte låter berörd politiker ta barnet till avsedd operation. Enorma resurser går åt till detta tidsödande projekt, bara för att få till stånd en förbättring för ett barn i en familj. Detta för att alla parter skall känna sig trygga och veta att de inte begår några fel när de till synes bryter gamla traditioner, fast det i verkligheten är befintliga resurser sedan flera årtionden som nu uppenbarats för dem.

Multiplikerar man med antalet medborgare i dessa provinser som är i samma situation, och som lever ett dagligt liv med en känsla av hopplöshet p.g.a. att de inte känner att de kan påverka sin vardag, och där vi, i samarbete med andra organisationer, dagligen för diskussioner och utbildningar för att uppnå resultat, hur ska vi då, för att återknyta till vår biståndsminister, kunna redovisa vinsten?

Initialt reagerar många inblandade på olika sätt, men ibland också på sätt som kan se ut som ilska, frustration och eller bedrägligt beteende.

Detta är inte så konstigt eftersom man svarar på det sätt som man lärt sig och på ett sätt som man i generationer skyddat sig för att inte bli offer för korruptionen.

Många gånger ger organisationer och bidragsgivare upp eftersom man ser sin insats som ett misslyckande.

Men man måste se insatsen som ett steg på vägen. Genom att ta ett första steg, har man lärt känna varandras svagheter, och kan nu förnya sig och pröva nya metoder. Det viktiga är att man hela tiden är tydlig med vilket resultat man vill uppnå.

Det är då, efter långa tider, ibland år av enträget arbete, som man kan se en förändring till det bättre. När människor förstår, och med egna erfarenheter upplever förändringen, så blir de mer involverade och helt plötsligt sprider sig kunskapen snabbare. Nu är det Filipin till Filipin och inte organisation mot enskild.

På så sätt har vi sett hur ursprungsbefolkningen som inte har historisk förankring i akademisk utbildning, och människor i den fattigaste slummen växer snabbast.

Detta eftersom de inte har några negativa referenser eller rädsla för misslyckanden på samma sätt som de som lever kuvade under korruptionens förtryck.

Vi får se små samhällen växa fram med mycket positiva och motiverade människor. Detta hoppas vi ska smitta av sig till andra som ser dystrare på livet.

En tankeställare även till oss i västvärlden, och som lever dagligen i en mer teknologiskt fulländad värld, men som ändå saknar social kompetens och förmåga att se varandra och samarbeta utan direkt order från en överordnad.

Som du ser, och som jag hoppas att du förstår av min artikel, så har ditt beslut att engagera dig en oerhörd betydelse för många människor runt omkring dig. Även då ditt beslut betyder att du inte vill engagera dig, så påverkar det andra i din omgivning. Frågan vi var och en måste ställa till oss själva blir således; vilken påverkan vill jag göra på min omgivning, och vilka effekter för det med sig mot mig själv och min eventuella familj?

Med den erfarenhet jag har till dags dato av bistånd, vill jag påstå att vi alla som arbetar med bistånd i världen på ett sätt eller ett annat, känner att vi lär oss mer än vad vi trodde vi skulle initialt.

Efter ett antal år och vändor i ett annat land börjar jag även se ett socialt mönster hos oss i Europa, där vi kan använda vunna kunskaper för att, inte bara i andra länder, men i vårt eget och i vår närmiljö, kunna bygga ett socialt nätverk där människor kommer ut ur depressioner och stresskänslor, och kan bygga en mer kvalitativ vardag.

Det är därför det är så viktigt att vi var och en vågar ta ett steg mot samarbete; som fadder, som bidragsgivare, som volontär eller som partner i organisationen på annat sätt. Att sprida information om vår verksamhet till andra.

Hur har du valt att vara aktiv?

Tack för ditt bidrag till vårt arbete

3. Kalendarium – Var kan man träffa FTMS och få mer information?

Nytt för i år på vår hemsida, under Sweden i menyn till vänster, är en kalender som byggs ut vartefter vi bokar publika föreläsningar, utställningar eller andra arrangemang och möten.

För er som kan och vill så är ni hjärtligt välkomna att besöka dessa utan att boka er.

FTMS som föreläsare

Vi har förutom dessa publika arrangemang även tillfällen i lokala kyrkor och föreningar. Ja, även i mindre skala som på kontor, företag, och till enskilda möten där vi visar på vår verksamhet och hur man kan vara med och bygga upp ett eget projekt eller stötta ett befintligt.

I mars månad fick Thor vara med i ett radioprogram, sänt av Lomma/Burlöv närradio, med FKM, Fria Kristna Missionshjälpen som värd, där han talade om verksamheten i Filippinerna och de erfarenheter han har från livet på Mindanao.

Vid detta nyhetsbrevs utsändning har följande bokats in i FTMS program avseende Sverige.

8 maj   **Missionshuset i Källeryd**   **KL.18.00**
21 – 27 juni   **Torpkonferensen**

För mer information angående dessa arrangemang, se information och följ länkar från vår hemsida.

Om ni vill boka oss för att få veta mer om Filippinerna och vårt arbete, kontakta oss gärna på angivna nummer eller e-mail sist i detta nyhetsbrev.

Observera att vi gärna kommer för informationens skull, t.ex. livet i de Filippinska provinserna, och om egenförsörjning till t.ex. Svensk skolungdom och scouter m.m.

Det är du som bestämmer temat i samråd med oss, t.ex. i samband med FN-dagen eller internationellt engagemang eller temadag i er verksamhet. Skola – Organisation – Arbetsplats, spelar inte någon roll.

Med detta tackar jag för denna gång och framför mitt och mina medarbetares varma tack för ditt engagemang. Tala gärna med en vän om möjligheten att bli fadder eller stödja ett av våra många projekt i Filippinerna.

Guds frid

Thor Klaveness

FTMW

Panikian, Carrascal
8318 Surigao del Sur
Philippines

FTMS

Norreväg 11/46
S233 93 Svedala
Sweden

Fadderavgiften

Den månatliga avgiften för ett fadderbarn är €20/SEK200 eller €15/SEK150 för gruppssponsor och kan betalas på följande sätt:

1. Via autogiro
2. Via inbetalningskort som inbetalas per månad, kvartal, halvår eller år efter eget val.

Vid betalning inom Sverige kan betalning göras till konto enligt nederst på sidan.

För betalningar utanför Sverige men inom

Europa, betala till: NORDEA Sweden

IBAN: **SE31 9500 0099 6042 0418 2960**

SWIFT: **NDEASESS**

Internet sidor:

Hemsidan för nätverket:

www.tribemission.com

Filipino Tribe Mission Sweden's hemsida:

Se FTMS i menyn

Filipino Tribe Mission Welfare's hemsida:

Se FTMW eller Philippines i menyn

Fadderbarn:

Se Child sponsor i menyn

FTMS FILIPINO TRIBE MISSION SWEDEN

Org. Nr: 802422-2393

ftms@tribemission.com

Att: Klaveness

Norreväg 11/46

233 39 Svedala

Sverige

Ordförande Andreas Eklund: andekl@spray.se

Kassör Thor Klaveness: thor@tribemission.com

Kontoinformation:

Pg: 418296-0

Bg 5495-2361

Bank account: 9960 420418 2960

IBAN: SE31 9500 0099 6042 0418 2960

BIC-Code (SWIFT): NDEASESS